

Isabel Etxelservia

URRUÑAKO HAUTETSI ABERTZALEA

Hautetsi galantak Ipar Euskal Herrian

Frantses senatarien lana aztertu du *Lyon Capitale* aldizkariak, bederatzirterendako bozkatuak diren hautetsiek zer-nolako lan zama eraman duten agertuz. Horrela, senatarien presentzia ebaluatuz, komisiotan egiten dituzten ekarpenak begiratzuz, lege proposamenak irakurriz, sailkapen bat egin dute eta 343 senatarien izenen eta emaitzen –selektibitate edo baxo berezi horretako– azalpenak eman dituzte.

Ipar Euskal Herrian senatari ospetsua dugu, Miarritzeko auzapeza dena, Didier Borotra alegia. Gutxitan agertzen da prentsan, politikagintzan ez du boza askotan altxatzen, eta ia gutxienez hirugarren mandatu du Miarritzen. Konpromisoak bilatzen dituen hautetsia da eta azken herrietako hauteskundee-tan abertzale batzuk, ongi hautatuak, bere zerrendan kokatu zituen. Borotra beraz senataria dugu ere, eta plazaratu duten zerrendan, 343 senatarien zerrendan 341garren agertzen da. Komisiotako lanik ez du egiten, lege proposamenik ez du egiten, urte osoan galdera idatzi bakarria egin du. Argi da euskararen ofizialtasunaren aldeko legerik ez dela bere eskutik aitzinatuko ez eta euskal instituzioaren aldekorik!

Bigarren sorpresa MAMen (Michèle Alliot-Marie) eskutik heldu zaigu.. Urtero bezala, Donibane Lohizuneko

GAIZKA IROZ

bestak zirela eta, frantses justizia ministroa, Donibane Lohizuneko lehen axuanta hor zegoen. Ospakizunetan herritarrek Jon Anza gogorarazi diote, euskal presoan ardura duela gogoratuz.

MAMi erregulariki aurre egiten zaio estatuko pertsonaia inportantea baita, eta barne-ministroa izan ondoren justiziaren ardura hartu eta bere curriculumean euskal gatazkan toki zentrala baitu eta horren konponketarako ez duelako inongo urratsik egin, ez egiten ere. Hau kontuan hartzekoa da, zalantzarik gabe! Baina aldi honetan MAMek keinu bitxi bat izan du. Izan ere, estatuaren ministroa izaki, estatu hau laikoa delarik, akonfesionala, burkari buruzko debatearen inguruan sekulako debate nahasia bultzatu dutelarik, hor ikusi dugu MAM alimaleko gurutzearekin lepotik zintzilik, kolore desberdinetako harriz jositako gurutzea. Ateratzen al da Parisen horrelako gurutzearekin? Mezu berezia hedatu nahi izan al die hemengo herritarrei? Zer gertatuko zen ministro bat zapi bat buruan karrikara atera izan balitz? Musulmanek edo beste konfesio-etako herritarrek zer pentsatu behar dute laizitatea defenditzen duen estatu baten ordezkariak bere fedea ozenki erakusten duelarik. Eskuin muturreko hautesleekiko keinua al da? Jarrera ohargarria benetan, nahiko probokatzailea, gisa guztiz ministroa baita. ■

MAMek keinu bitxi bat
izan du. Burkari buruzko
debatearen inguruan sekulako
debate nahasia bultzatu
dutelarik, hor ikusi dugu
alimaleko gurutzearekin
lepotik zintzilik

TXANDAN

Castillo Suarez

“Idazleak ez dira benetako nekazariak” Amos Oz-i lapurtutako esaldia da.

Idazle judutarra kibbutz batean hasi zen idazten. Kotoi-soroetan lan egiten zuen orduan, eta idaztearena ez zitzaion inori deigarria egiten; egiazki, zama bat zen. Ausardia bildu behar izan zuen kibbutzeko arduradunei astean egun bat idazten jarduteko eskatu zuenean. Baimena eman zioten; hori bai, gainontzeko egunetan lan bikoitza egin behar zuen. Idazten eta argitaratzen jarraitu zuen, eta horretarako astean hiru egun eskuratzea lortu zuen. Idazketaren bitartez kibbutzerako dirua

Idazleak

lortzen hasi zenean, diruzainak esan zion ea zergatik ez zioten soroetan lanik egin ez zezakeen pare bat laguntzaile zahar jartzen, ekoizpena handitzeko. Hori ezinezkoa zela erantzun zion. Ozek kontatzen du gaizki sentitzen zela, maiz, esku-lanetan aritzen zirenek ikus zitezkeen gauzak egiten zituztelako eta berak egun askotan ez zuelako ezer idazten. Jantokira joan eta lotsa ematen zion.

Begiratzeari, hausnartzeari, irudikatzeari, amets egiteari, idazteari, asmatzeari, irakurtzeari... beti izanen dira alferrikakoak askorentzat, baina horietatik dira gozamenik handiena ematen digutenak. ■